

«Аёвлигим» деган бу фоят нозик сифатни мен Миртесимир домланинг шевларларида учраттанди. Гурлар тұла нур булсан домланинг, бу сүзин сатрлари орасидан «ўғирлаб» олганим учун ке-чирлар.

Назаримда ўзбек оиласа-рида отанинг, она ва ола-ларнинг, ака ва хатто ука-ларнинг оиласада киз, аёзотлик мўъжигаза нисбатан азалий эъзоли мусобасати-ни машина шу сўз билан, машина шу сифат билан жуда тўғри ифодаласа бўларкан.

Ахир кайси асл китобни ўқиманг, қадим-қадимдан ўзбек оиласа-рида киз бола-ни сара чиннайд, ок-кандай араб-араб келинганини кўрасиз. Қадим-қадимдан қизларимизнинг нозик ибоси аваламбор уларга нис-батан нозик мумомаладан озиқ олиб келган, меҳдад тобланган. Кумушебининг отаси Кутидорнинг, Отабек-нинг отаси Йосубек хожи-ларнинг ўз ўйларидаги қиз-аёл-келинларига бир мўъжигаза қарагандек караб, нозик мумомал қилиш сакхифаларни ўқиганда, ёшигина шоҳ Бобурининг она-си, оласига, айнича ёсти-дошига мумомаласи лавх-ларини ўқиганда ўзбек бор-ки, қалоига иссилик юргу-май иложи йўк.

«Аёлларга шарқона-этиром ва эъзоз биз учун ибратли меросид, — деб этироф этилади аёлларни мадҳ этилган китобда. — Бе-жиз эмаски, шарқона аёлни фариштага киёс қилишади. Чунки фарштадар Аллоҳ та-оло ўяраттан энг пок, энг бе-гуногъ зотларид...

Бугун олам сенинг кўзингта мактабни битираш оқшомига кийганинг шафоти гулидек на-фис, пушти кўйлагингдек харир, енгил, ўзингдек бокри, эзгули ва яхшилика, ро-мантика тўлиқ курништанди?

Бугун хоёт сенинг кўзингта гўзлар, сарзак, сурурли ва сехри бўйи тулоатидан!

Бугун одамларнинг ҳаммаси сенга тенг, душ, ҳамдам, фидой, бўйиб қўриништайдан кечирган инсон шаънига бўлади деб тўғри айтишган.

Агар кузатган бўлсангиз, ўсиб-унаётган қизларни ўзбек хонадонларида ажиз улуғ ўзотта таҳсаб қилинди! «Она!» деб чакришади, «Она қизим!» деб эркалашади, «Онагинам!» деб суйиша-ди.

Она билан қизнинг биринчи бор кўркага тутиб эмишидан бошланган сирдошлиги бир умрлик ва мукаддас бўлади. Бу сирли кўргонга уна-мунчалар кира олган эмас.

Бир авлоднинг иккинчи авлодга қолдирадигани кўп бўлганидек, онанинг қизига айттар сузи ҳамиша кўп бўлади. Кизининг эса Олам-

га, Ҳаётга интилиши ҳамиша кучли. Бу она шу сирли булоқдан сув ичганинг, бу булоқни ҳамиша беугубор ту-тишга интилганинг оқибатидир, Уйда қизи балофатга етётган оналарнинг юрагида не гавҳарлару не ин-жулар ётибди!

Она билан бола-гул билан лопланнинг сухбатига кулоқ тут-ганимисиз? Ҳа, оналарнинг кизларига айттар ёник сўлалари ҳамиша кўп бўлади:

... Бўғимда бир гул ўсти-роямдан, утиргул ғунчасидек сехри-сехри. Уни шамоллардан, кўш юзидан, ҳоттобулларнинг бевакт ҳонишидан асрар — ҳаётим мазмунни бўлиб қолди.

Ларнинг биридан завъ олсан, иккинчисидан жароҳатига туз теккави кишидек юрагим анишади!

Чунки буғун сен балоғат ёшидасан!

Сен туғилгандан бери бир-ловларнинг дардига бефарқ, қарай олмайдиган бўлиб қолганнинг анча ёнгил парда-да бўлсин унда нола бўлиб эши-тилишини истамайди. Шунинг учун оналар биринни навбатда кизларини, янини ноколларни бошқа ерда тез илдиз олиб кетишига тайёлдайларид.

Бу борада ота-боболаримиз, окила момоларимиз тутган йўлибизга кувват берсон. Улар «Киз бирор бироринни хасми», деган гапни қизларининг этига жуда ёшлигиданок сингидириб бозар сўрайман!

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...